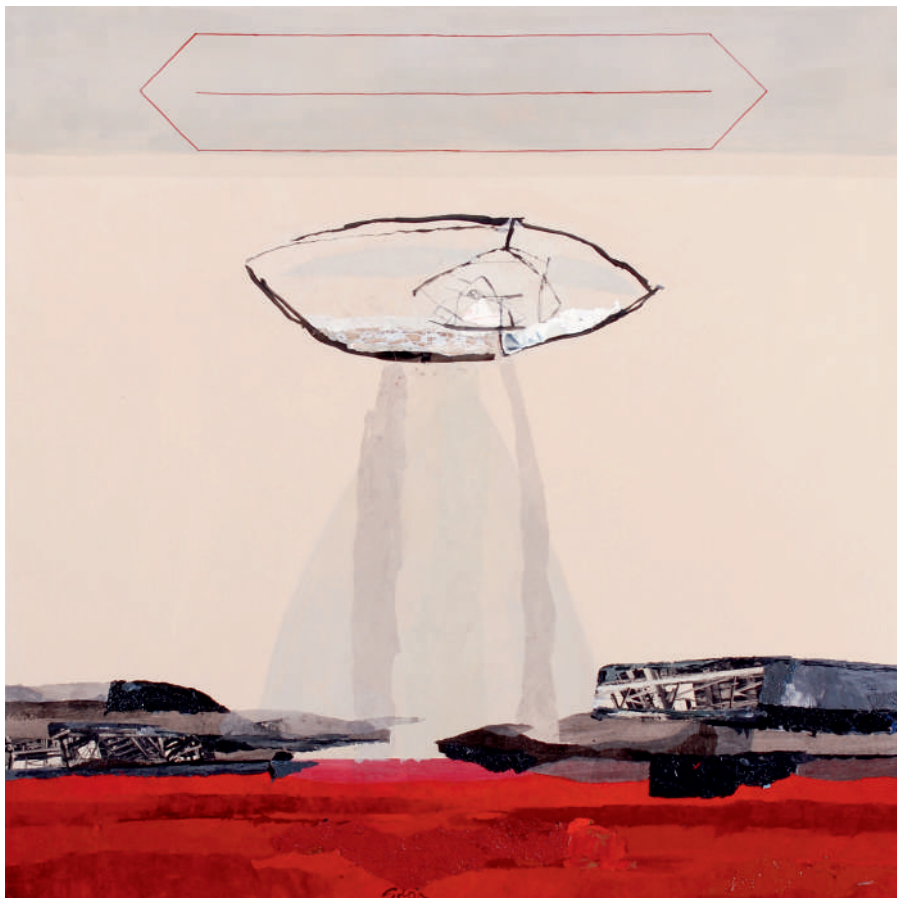

Klementina Golija

Beležka spominjanja

Slikarska razstava
Klementina Golija: Beleške spominjanja
29. 9. – 28. 10. 2023
Galerija Muzeja Železniki
Foto: Miran Kambič
Spremno besedilo: Boštjan Soklič
Oblikovanje in tisk: www.decop.si

**MUZEJ
ŽELEZNIKI**

JAVNI ZAVOD
RATITOVEC
ŽELEZNIKI

29. 9. – 28. 10. 2023

KLEMENTINA GOLILJA se je rodila na Jesenicah. Slikarstvo je študirala na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu, kjer je leta 1990 pri profesorjih Glaucu Baruzziju in Giuseppeju Maraniellu tudi diplomirala. Magistrski študij grafike je zaključila na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Lojzetu Logarju (1993) in magistrski študij slikarstva pri prof. Gustavu Gnamušu (1995) na isti akademiji. Za njen nadaljnji umetniški razvoj sta bili pomembni zlasti študijski bivanji v Bostonu in New Yorku v letu 1990 ter dvomesečno bivanje v Cité Internationale des Arts v Parizu jeseni 1995. Klementina Golija je doslej imela 121 samostojnih razstav in je sodelovala na več kot 316 skupinskih predstavitev doma in v tujini. Za svoje delo je prejela 19 nacionalnih priznanj in tri mednarodne nagrade.

Leta 2016 ji je Univerza v Ljubljani podelila priznanje pomembnih umetniških del, v letu 2017 pa je na Univerzi v Ljubljani pridobila naziv docentka za področje slikarstva. Med najvidnejša priznanja in nagrade sodi Bronasta medalja in priznanje za umetniško delo, ki ga podeljuje Société Académique Arts – Sciences - Letress v Parizu, 4. nagrada Utazu Art Award bienale v Kagawi na Japonskem.

Od leta 1990 je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Bila je pobudnica in dolgoletna predsednica Bienala mesta Kranj ter Bienala risbe in slike v prostoru Alpe Jadran. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in oblikovanjem. Živi in dela kot samostojna likovna umetnica v Kranju.

Klementina Golija
Gorenjesavska cesta 60
4000 Kranj
M: 041 712366, FB, Instagram

PARTITURE BIVANJA

Klementina Golija je sodobna vizualna umetnica, ki je v desetletjih razvila povsem samosvojo obliko eksistencialno utemeljene predmetnosti, s katero bogati slovensko likovno sceno. Umetniško ustvarjanje dojema kot kompleksno dejanje, saj ji ni pomemben le končni artefakt, temveč že sam proces ustvarjanja. Čeprav zavezana klasičnim likovnim medijem, na izviren (asociativen) način presega slikarske konvencije, širi ustvarjalno polje v smeri umetniških intervencij in eksperimentov ter posega na področja sodobnih (post modernističnih) likovnih praks. Slikarska pripoved Klementine Golija je eklektična, njena priljubljena tema pa je ponotranjena iluzionistična krajina, podana z dinamično slikarsko govorico, izpolnjeno s podrobnostmi, a hkrati celovito in dramatično.

Koncept umetniškega ustvarjanja izhaja iz globoke potrebe po naraciji, po pripovedovanju zgodb. V tem kontekstu se tako formalna kot vsebinska izhodišča njenih del enakovredno medsebojno prepletajo in pogojujejo. Klementina Golija dosega svoj prepoznavni slog in nezamenljivost, ki z močno metaforično in simbolično vrednostjo nadgradi običajno sporočilnost. Duhovna razmišljanja, opredmetena v pletežu različnih tehnik, so strukturirana tako rafinirano, da nam odstrejo kopren avtoričinega notranjega sveta, stkanega iz čutnosti in ratia. Ponujajo nam vpogled v slikarkino intimo, v sfero avtentične izraznosti osebnih vizij, kjer so časovno prostorska razmerja drugačna od običajnih. Čeprav se v novih ciklih značilno umetničino razmerje do resničnosti nadaljuje, iz del veje nova moč in osebna zrelost. Klementina Golija nas sooča z neposrednimi, pristnimi, izrazno dognanimi in vsebinsko enigmatičnimi deli. V njih (poleg ponotranjenih svetov, sanj, vizij in skrivnostne osebne mitologije) prepoznavamo prizorišča aktivnih stikov med zemljo in nebom, povezanih v mrežo struktur brez antropomorfizmov, ki v prehodih med svetlobo in temo počasi izgubljajo stik s svojim realističnim izhodiščem.

Slikarka motiviko doživlja kot metaforo za izražanje lastnih filozofskih stališč, prepuščenih skozi pahljačo razpoloženj, ki jih upodablja zanosno, a pretehtano. Ob tem se ne veže na kakšno določeno formalno shemo ali slog, temveč preudarno izkorišča le tiste elemente evropske modernistične tradicije, ki se ji zdijo zanimivi in uporabni.

Boštjan Soklič,
umetnostni zgodovinar
in kustos Loškega muzeja Škofja Loka